

ВАГНЕРЪ.

Съсѣ васъ, о докторе, да се разхождамъ
 Полезно е и прави честь,
 Самичкѣ тукъ макаръ да не дохождамъ.
 Азъ мразя всичко грубо. Като въ бѣсъ
 Подскачатъ, свирятъ и вилнѣятъ —
 Народъ безъ всѣко възпитание, безъ умъ —
 И мислятъ, че се радватъ и че пѣятъ!
 Ахъ, колко мразя тозъ просташки шумъ!

Селени подъ липитѣ.

Хорá и пѣщи.

Овчаръ е тръгналъ на хоро,
 Заболъ ми китка надъ челó,
 И въ празнична прѣмяна.
 Народътъ сбралъ се подъ липи,
 Хорото лудо вече кипи.
 Ихаха! Ухаха!
 Ухаха! Ихаха!
 Тѣй гуслата захвана.

Заскачалъ още отъ дома,
 Съгледа хубава мома
 И съ лакътъ я задяна.
 Момата тропна ядно съ кракъ
 И рече: „И, какъвъ простакъ!“
 Ихаха! Ухаха!
 Ухаха! Ихаха!
 „Ти съ лоша си отхрана“.

Но ей ги двамка тѣ летѣтъ,
 И вихромъ буйно се въртѣтъ
 По равната поляна.